

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ НА ДЕПУТАТИТЕ
НА ТРУДЕЩИТЕ СЕ И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ
Т Ъ Р Н О В О

Излиза три пъти седмично

Год. XI, бр. 129 (631) Търново, четвъртък, 27 октомври 1955 г. Отд. бр. 20 ст.

В ДНИТЕ ПРЕД ВЕЛИКИЯ ОКТОМВРИ

ОКРЪЖНО СЪСТЕЗАНИЕ НА ПАМУКОБЕРАЧКИТЕ

От година на година расте броят на памукоберачките, които тръгнаха по пътя на Басти Багирова. За да се популяризира нейният опит и се внедри в масовата практика на 25 октомври в с. Ресен, Търновско бе организирано окръжно състезание за скоростно бране на памука.

Памукоберачки от Поликраище и Крушево — Г. Оряховско, Карайсен — Павликиенко, Ресен, Страхилово, Градина, Обединение и Водолей — Търновско заеха рано сутринта местата си в потъналия в белинна памуков блок на местността „Бялата пръст“. В 9-20 часа агрономът от окр. народен съвет др. Ив. Попов даде сигнал за началото на състезанието.

Ето я известната памукоберачка от Карайсен — Пенка Борисова. Наистина, бързо бере тя, сръчна е, но по-лошо ли бера останалите? Трудно е да се определи коя от 15-те памукоберачки бере по-бързо, коя ще спечели първенството!

Някъде, накрая на блока е застанала младата зеноводка от с. Поликраище, Г. Оряховско Милка Кушева. Миналата година тя е набрала до 80 кг, но тая година жените от нейното звено със зор са я накарали да участва в окръжното състезание, където за 5 часа тя набра 44 кг памук и се класира на 3-то място. А колко

ще набере тя днес? Това ще покаже крайният резултат.

А на другия край на блока е превил гръб и младежът Марин Байчев от с. Поликраище — единственият мъж участник в състезанието.

Изминали са се три часа от започване на състезанието, а много жени са оставили зад гръба си по 3 пълни до горите човали.

— Махам листата, полепнали по памука — каза, като видя, че я наблюдаваме, Цанка Мирчева от с. Ресен, — зер трябва да гледаме не само количеството на обрания памук, но и качеството да не остава на заден план.

Текат последните минути на състезанието. Всички са се съсредоточили в работата.

Състезанието е вече свършено. Пред всеки ред са изнесени по 4—5 пълни човали, но успокояват ли се кооператорките. Всяка гори от нетърпение да види колко е набрала, погледят към човалите на останалите памукоберачки.

— Вижте човалите на онай от Поликраище! Като че ли най-много е набрала? — сочи една кооператорка препълнените 5 човала на Милка Кушева, които другарките й носят към кантара.

А когато комисията съобщи, че младата зеноводка за 5 часа е набрала 71.8 кг памук и се класира на първо място, като получава награда 800 лева — весела усмивка заигра по лицето на Милка.

Но не се посрамиха и останалите памукоберачки. Мария Денчева от с. Страхилово — Търновско набра 68.6 кг, Деша П. Димитрова — 67.3 кг, Донка Цанкова от Водолей — 67 кг, Сенка Василева от Карайсен — 66.9 кг и др. Само след няколко дни те, пратениците на нашия окръг, ще се състезават с памукоберачките от цялата страна.

П. Кайшанов
наш спец. пратеник

БЕРИТБА НА БЯЛО ЗЛАТО

От няколко дни в с. Дичин, Търновско започна усилена беритба на бялото злато — памука. В помощ на кооператорите се притекоха пет средношколски бригади от Търново — две от ПССУ и 3 от ССУ.

Учениците от Пълно средно смесено училище се съревноваваха по звена. На 20 октомври организацията на работата бе много добра. Учениците работиха по звена, но из-

4,500 КГ ЗАХАРНО ЦВЕКЛО ОТ ДЕКАР

Кооператорите от ТКЗС „Първи май“ в с. Върбица, Горнооряховско получиха по 4,500 кг захарно цвекло средно от декар. Звеното на Донка Николова Стефанова от 8 декара доби по 4,700 кг.

Тия резултати се дължат на грижите, положени от полевъдната бригада. Площта беше изорана на дълбочина 25—30 см. При първото култивиране бе наторена със суперфосфат по 20 кг на декар. Сеитбата се извърши в благоприятно време. 5—6 дни след засяването се взеха мерки срещу цвекловия хоботник. Бяха изкопани канавки, насипани с ДДТ. Насипана беше с хексахлоран и една ивица от 20 м около цялата площ. Тия предпазни мерки не дадоха възможност на появилия се цвеклов хоботник да нанесе щети на цвеклото. След оформянето на редовете се извърши първата копан с прореждане. При втората копан растенията бяха подхранени с по 10 кг амониева селитра на декар.

Димитър Йовчев, дописник

СВЕДЕНИЕ

за хода на съревноваването между околните на окръга по изпълнение на селскостопанските задачи към 25. X. 1955 година.

О к о л и н	Представена бран	Средна	Засеяна	Жътена	Обран
	в %	в %	в %	в %	в %
Габрово — сел.	104.7	104.1	86	—	—
Габрово — град.	122	118	—	—	—
Г. Оряховица	100	98.3	125.3	98.1	17.2
Дряново	106.7	104	105	—	—
Елена	102	100.9	38.3	—	—
Павликени	99.9	94.2	49.2	71.8	17.4
Севлиево	102.4	98	100	—	—
Търново — сел.	95.4	89.1	53.5	77.5	26.8
Търново — град.	105.6	105.7	—	—	—
Общо за окръга:	101.2	97.2	77.4	82.5	20.7

Кр. Рачев, дописник

Иван Владимирович Мичурин

години

1855 ²⁷ X 1935

Скица П. МАРИНОВ

Преди 100 години във феодална Русия се роди човекът, който извърши безсмъртен научен подвиг, достойно оценен от народите на СССР, строители комунизма. Като свързва процесите на биологическото изследване с процесите на земеделското производство, като съедини труда с познанието, практиката с теорията, смелият преобразовател на природата, великият учен Иван Владимирович Мичурин, нанесе съкрушителен удар на метафизиката.

По-голямата част от живота си И. В. Мичурин прекара в тежката обстановка на царизма. В дореволюционно време той не е бил известен учен, за него въобще не се е говорило нищо. „До революцията целият ми живот беше подложен на насмешки, пренебрежение и забрава“ — спомня си в преклонна възраст Мичурин. Но великият изследовател не изоставя своето високополезно дело.

Всичко това из основи бе променено от Великата Октомврийска социалистическа революция. На революционера в науката — Мичурин беше близко до сърцето това коренно преустройство в страната. Затова на втория ден след установяване на съветската власт в Козлов, 62-годишният Мичурин се явява в околния лесоземелен отдел и заявява: „Аз съм с вас и искам да работя за новата власт“.

Ленин, виждайки в Мичурин ученова, му оказва неограничена помощ през тежкото за съветската страна време. Съветската власт обезпечи по-нататъшния разцвет на делото му и изведе Мичуринското учение в биологичната наука на широк творчески път. То стана достойно на съветския народ, на световната биологическа наука.

След Чарлз Дарвин, който установи изменчивостта на видовете и приемствеността между тях, следващата крачка по този път направи И. В. Мичурин, като сложи началото на преръсване биологията в наука не само да обяснява явленията и процесите, но и да ги управлява. Учението на Мичурин правилно отразява действителността, обобщава практиката. Ролята на науката в практическата дейност на хората е голяма, но източникът за възникване на науката е практиката — основа на науката.

Мичуринската биология, като общи достиженията на науката и практиката от позициите на диалектичния материализъм, развива и развива материалистичното ядро на Дарвиновата теория и неговите последователи и наопани,

отхвърляше и отхвърля грешките в теорията на Дарвин, приела реакционната схема на Маттус. Учението на Мичурин се превърна в светски творчески дарвинизъм. То не само обяснява явленията на органическия свят, но на основата на разкритите и разкривани закономерности показва пътищата за управление на тези закономерности и съвместно с практиката търси и намира способи за изменение на природата, като преустройва органическия свят в интересите на практиката, на народа.

Мичурин като революционер в науката положи началото на нова материалистична биологична наука — наука за управляване на живота в природата. Мичуринският поход към явленията в живота в природата учи биолозите, селекционерите, агрономите, как, рационално изменяйки условията на външната среда могат планоно и направлявано да изменят наследствеността на растения и животинските организми в интерес на социалистическото общество.

Мичурин даде на съветската страна стотици нови сортове овощни растения и разработи нова теория, и нови методи за прилагане на които могат да се създават ценни сортове растения и породи животни: повторна хибридизация, метода на ментора, вегетативна хибридизация, отдалечена хибридизация и други.

И. В. Мичурин завърши своя землен път на 7 юни 1935 г., но неговото учение прекрачи границите на съветската страна и стана основа в работата на прогресивните учени в целия свят. 100 години след неговото раждане преобразуващата сила на учението му се заключава в неговата тясна връзка с практиката на социалистическото селско стопанство, с колхозите, совхозите, с нашите трудово-кооперативни и държавни земеделски стопанства, които са не само широко поле за прилагане на науката, но и лаборатория за по-нататъшното й развитие.

Огромното теоретическо и практическо наследство на великия учен И. В. Мичурин, неговият безпримерен научен подвиг в областта на агробиологията е прекаран пример за това, с какво упорство, настойчивост и трудов ентусиазъм трябва всички практики, оперативни и научни работници в областта на овощарството да работят за благото на нашия народ, за превъзвисяването на нашата скъпа Родина в прекрасна социалистическа градина.

Петко МАРИНОВ

ПРОПАГАНДИСТЪТ — ДУШАТА НА ПРОСВЕТНОТО ЗВЕНО

Пропагандистът е най-важната фигура в работата на учебното звено. От неговата идейно-теоретическа подготвка и педагогическото майсторство, от неговото партияно съзнание, упоритост и находчивост зависи в огромна степен успехът на пропагандистката работа. Още през 1909 г. великият Ленин в отговора до учениците от Каприйската школа писа:

„Във всяка школа най-важното е идейно-политическата насока на лекциите. От какво се определя тази насока? Всецяло и изключително от състава на лекторите... Никакъв контрол, никакви програми и т. н. не са в състояние да изменят онази насока на занятията, която се определя от състава на лекторите.“

Голяма част от пропагандистите в Търновския окръг ясно съзнават това. Те загрижени се отнасят към своето партийно задължение — да помагат за усвояването на марксистко-ленинското учение от партийните членове и безпартийните, с цялата си душа се отдават на пропагандистката работа.

Ползотворната работа в учебните звена зависи първо от умелото на пропагандиста да изложи пред слушателите основните въпроси на третираната тема.

Пропагандистът Никола Колчев, ръководител на кръжко за изучаване историята на БКП — II година при партийната организация на Селскостопанския техникум в гр. Павликени, грижливо се готви за всяко занятие. Така, през седмицата преди третото занятие той няколко пъти прочете съответния раздел от материалите по история на БКП, прочете съответните раздели от сборника „БКП в резолюции и решения“, доклада на Георги Димитров пред V конгрес на Партията, книгата на Васил Коларов „Против лявото сектанство и троцкизма“. След това той състави подробен план на беседата, който отново прегледа в деня преди занятието. Това му даде възможност да изнесе беседата си на високо идейно-теоретическо и методическо равнище, да привлече вниманието на слушателите. В беседата си той ясно очерта трите основни въпроса: изучаването на световната икономическа криза и отразенето й у нас; новия революционен подем на трудещите се маси; антипартийния и антикоминтерновския характер на левосектантската фракция. Накрая той направи изводи изтъквайки към какво тласкаме Партията левосектантският курс на ръководството и защо не успя да се наложи над цялата партия.

Друг важен момент в работата на учебното звено е събеседването. От това, как пропагандистът умее да подбере основните въпроси, от начина на тяхното поставяне и др. до голяма степен зависи активността на слушателите. Пропагандистът Йордан Ив. Димов, ръководител на кръжко по БКП — II година в с. Обединение, Търновско при провеждането на събеседванията поставя основните въпроси — дава възможност на слушателите свободно да се изкажат по тях, след което обобщава изказванията. Стрелни се изучаваният материал да се свърже с местни събития. Така например при събеседването на темата: „Частичната и временна стабилизация на капитализма в България. Правителството на Лячев“, между основните въпроси той постави и такива: „Каква беше вътрешната политика на Лячев в областта на земеделието и индустрията — по-

ложението на работническата класа и селяните“. Развивайки този въпрос общо за страната, др. Ангел К. Иванов разказа какво беше положението в с. Обединение по онова време. Това предизвика голям интерес сред слушателите.

Примерът на Колчев, Димов и много други другари, които съзнателно се готвят за занятията не изключва и прояви като на Костадин Харитонов от с. Б. черква, Павликени, Йонко Юнгалов от околнияски пълно управление в гр. Севлиево, които отиват на занятия неподготвени, които използват за беседите свои записки от преди няколко години и др. Допускат се много недостатъци и при събеседванията, като не се подбират добре основните въпроси, често се пренебрежват слушателите, не им се дава възможност свободно да се изкажат по поставения въпрос, така както го разбират и други. Всичко това скрива слушателите, не способствува за по-добро усвояване на материала.

В редни учебни звена, обаче, пропагандистите се оплакват, че слушателите не четат, не вземат активно участие в събеседванията. А това до голяма степен зависи от тях. За да се активизират слушателите, не е достатъчно да се подготви добре беседата или разказът, да се организира добре събеседването. Необходимо е още, да се създаде задълбочена обстановка между пропагандиста и слушателите, да се оказва всекидневно помощ на същите в подготовката за занятието, както това прави др. Г. Игнатов от ф-ка „В. Мавриков“ — Търново. За съжаление в окръга малко са пропагандистите, които могат да се похвалят с такава работа. Повечето от тях се срещат със своите слушатели от занятието на занятието. Не се грижат за снабдяването им с учебници, тетрадки и други помагала. Даже и при чести срещи със своите слушатели не се интересуват, как те работят над преподавания материал, не ги подпомагат при трудности.

Нужно е всеки пропагандист отблизо и внимателно да следи работата на своите слушатели не само през време на занятията, но и извън него и в зависимост от тяхната подготовка и нужди, да им оказва конкретна помощ за по-добро усвояване на материала. Той е, който бачински трябва да се загрижи за снабдяването на слушателите с учебници, тетрадки и други помагала, да следи как се водят записки и други. Необходимо е по-често да се провеждат производствени съвещания, на които да се обсъжда работата на учебното звено и се набелязват допълнителни мерки за подобряването й.

В това отношение трябва да насочат своето внимание първичните партийни организации, околняските и градските комитети на Партията, партийните кабинети, консултантите и методическите групи. Непосредствена помощ на слушателите от пропагандиста в тяхната работа извън занятията ще повиши активността им, ще им помогне до голяма степен да се отстранят формалното отношение на редица другари към партийната про-

вета. Всеки пропагандист трябва дълбоко да осъзнае, че той може най-много да помогне за идейно-теоретическата подготовка на своите слушатели, че той фактически е душата на учебното звено.

Словото ни ще бъде меч в борбата за мир

Призивът за мир и разбирателство между народите, за забрана на атомното оръжие прозвуча властно през дните на Женевското съвещание. Възможността за възтържествуване на мирно сътрудничество и добри отношения между държавите, независимо от техните социални и политически различия, засия с цялата своя привлекателност на политическия небосклон и вдъхна нови надежди в човечеството. И въпреки изстъпленията на някои западни кръгове против „духа на Женевата“, волята на милионите обикновени хора е мощен лост против войната и смъртта, за мир, дружба и щастие, за използване на атомната енергия за благото на човечеството.

И кой може да сломи тази воля? Кой може да скрие от очите на майките и децата в ГДР величествения паметник на съветския воин — символ на мира и дружба между народите?

На погледите, отправени с гореща надежда към СССР — великия приятел на мира, се отговаря категорично и неотменно: — „ДА! Мирът ще бъде запазен! Ние имаме достатъчно сили! Волята на народите ще бъде изпълнена!“

И ние — работниците на културния фронт, изразители на свободолюбивите и борчески традиции на нашия народ, заявяваме, че словото ни ще бъде меч в борбата за мир, радост, слънце и красота!

Станка ПЕНЧЕВА
актриса от Държавния народен театър — Търново

Откровен разговор за мира

Бъдещето е наше — на милионите борци за мир

Като един човек работниците и работничките от ф-ка „Буря“ — Габрово се приобщаваме към Обръщението на Бюро на Световния съвет на мира до световното обществено мнение, в което е изразена волята на всички честни, миролюбиви хора, предстоящото Женевско съвещание на министрите на външните работи на четирите велики държави да завърши с пълен успех и да доведе до решително отслабване на международната обтегнатост.

Ние искаме съвещанието да постигне такива решения, че да се премахне заплахата от нова война, да се засили общуването на народите — стопанско, културно и политическо, което е от взаимна изгода за всички държави.

Стига враговете на човечеството

В името на щастието на децата

Очите на всички прогресивни хора в света отново се обръщат към Женевата с една мисъл: „Духът на Женевата трябва да възтържествува!“ Кооператорите от ТПК „Балкан“ — Габрово, уверени в победата на растящите сили на мира, възлага големи надежди на предстоящата среща между министрите на външните работи на Съветския съюз, САЩ, Англия и Франция.

Ние горещо подкрепяме становището на Съветския съюз за абсолютна забрана на атомното и водородното оръжие, за всеобщо намаляване на въоръжеността и осигуряване система на колективна безопасност в Европа и целия свят, а оттам и за справедливо разрешаване на германския въпрос. Едновременно с това най-енергично протестираме против действията на империалистическите подпалвачи на война, на-

то са смущавали спокойствието ни! Нека се огледат — колко са самотни в опитите си да ни наложат нова война! А ние сме милиони, които растат и крепят в своето единство и непримиримост към подпалвачите. Бъдещето е наше!

В това ние твърдо вярваме и с радостно съзнание за голямата ни отговорност в дните пред Женевското съвещание с още по-голям ентусиазъм работим за изпълнение на решенията на Шестия партиен конгрес, за осъществяване на задачите, поставени от Републиканското съвещание по въпросите за увеличаване производителността на труда и снижаване себестойността на продукцията.

Мара БЕРБЕРОВА
шивачка от ф-ка „Буря“ — Габрово
„Най-добър в професията“

Селем месеци съм прекарал на фронта в Първа армия. Макар че в Отечествена война ни ръководеха най-светли идеали, тежестите на войната, укасите, се запомнят за цял живот. Затова моята воля е Женевското съвещание да пресече вълна за винаги пътищата към нова война, която би била страшен бич за всички народи. Желаният от всички хора път на уреждане на международните проблеми са преговорите при взаимна искреност и стремеж към отстъпки в името на щастието на нашите деца, в името на бъдещето на земята.

Пенчо Хр. КАРАКОЛЕВ
шивач от ТПК „Балкан“ — Габрово

В навечерието на важни политически събития

Намираме се в навечерието на важни политически събития. Тия дни четиримата министри на външните работи на Съветския съюз, САЩ, Великобритания и Франция, ще се срещнат, за да продължат започнатата в Женева работа.

Всеки честен човек, всеки предан борец за мир е убеден, че продължаването на преговорите ще донесе нови придобивки, още по-здраво укрепване на мира.

Основание да мислим така ни дават настъпващите благоприятни изменения в международната обстановка. Постигнати са споразумения за установяване на дипломатически отношения между Съветския съюз и Германската Федерална република, нормализираха се отношенията на Съветския съюз и страните с народна демокрация с Югославия и др.

Принос за нормализиране на международното положение е намаляването на въоръжените сили в Съветския съюз и в страните с народна демокрация, в това число и у нас. Тия мерки се посрещат с радост от миролюбивите хора в света.

Работниците от ф-ка „Елба“ в гр. Елена не искат война. Целият колектив е отдал своите сили в мирен творчески труд за преизпълнение на трудовите норми и произвеждане на повече и по-качествена продукция за нашите социалистически строежи за благоденствието на народа ни.

Илия Ст. СИМЕОНОВ
банник при ф-ка „Елба“ — Елена

Трибуна на пропагандиста

ПОДПОМАГАНЕ

НА СЛУШАТЕЛИТЕ В УЧЕБНОТО ЗВЕНО

Повече от четири години работя като пропагандист. Ръководя кръжок за изучаване история на КПСС — I-ва година. При приключване на миналата учебна година кръжъкът ми бе изтъкнат между първите за усвояване на материала.

Главното условие, което осигури добрия успех, бе преди всичко близката и непосредствена помощ, която оказвах на слушателите.

Още преди да ми бъде дадено такова поръчение, като участник в кръжоците много пъти съм изпитвал нужда от лична среща с пропагандиста. Струваше ми се, че и при най-добре изнесената лекция един, макар и незначителен, разговор може да ми помогне много в разбирането на поставените въпроси.

Ето защо, сега аз не забравям това, винаги да бъда в близка връзка с хората, които участвуват в кръжока, който ръководя.

Опознаването ми с хората започва още при записването им. След като партийното бюро ми предаде списъка, аз лично се срещам с всеки другар. От тия срещи научавам това, което го възбужда в производствения и личния живот, узнавам дали той напълно е убеден в необходимостта, че трябва да се учи.

Особено голямо внимание обръщам на първото занятие. За мене то е решаващо за бъдещата работа. От това доколко ще се подготвя, как ще разясня въпросите, така, че да събуди интерес у слушателите, според мене зависи тяхното отношение към учебната работа. На първото занятие проверявам дали всички идват готови за учение, дали имат тетрадки и моливи, набавили ли са си учебници. Ако се окажат другари без тетрадки, осигурявам им хартия и молив, като ги убеждавам на следващото занятие да се явят с тетрадки.

При провеждане на занятията никога не чета лекцията. Ползвам за това разказа. Последователно развивам въпросите, като се стремя да избягвам употребата на непознати думи, а когато се налага да употребя, разяснявам смисъла им. След изчерпване на въпросите давам възможност на слушателите да поставят въпроси и се изказват. Често пъти, когато има по-трудни въпроси и считам, че не са разбрали добре, нарочно ги поставям, за да ги разясня подробно, да обхвана вниманието на слушателите върху тях.

За да насоча слушателите към обстойно изучаване на материала и да предизвикам интерес към прочитане на допълнителна литература, аз им посочвам отделни страници от биографиите на Ленин и Сталин, от книгата „Наша Родина“ и др. Например, когато трябва да запозная слушателите с включването на Ленин в революционното движение, не се задоволях с

мо с биографичните бележки, които се дават в краткия курс, но им разказвах повече за семейството, от което произхожда, посочих отделни глави от биографията му.

Както изтъкнах по-горе, не считам работата си за свършена само с изяснянето на лекцията, с провеждането на занятията. Това за мене е само половината от работата. Условието, при които изпълнявам производствените си задачи, ми позволяват всекидневно да се срещам с участниците в кръжока. Затова аз не забравям да споделям с тях. Не чакам да дойде учебния ден, а още преди това вече зная кой от другарите е прочел нещо в къщи и кой не е, какви въпроси са ги затруднили.

При провеждане на събеседванията особено впечатление ми направи другарката Пенка Георгиева. За нея знаех, че чете в къщи, а не взема участие. Понякога тя прави само малки допълнения и то много плахо и след подканя. Използвах друг повод да я посетя в къщи. Тук поговорих с нея и за това. Тя ми разказа какво и преживя работата. Заедно с нея пристъпихме към изучаване на една тема. Посочих и как практически да се ориентира в текста, къде да търси отговорите на основните въпроси. Това окуражи другарката. Впоследствие тя се активизира. Моите срещи не свършиха до тук.

Миналата година в кръжока ми участваха майсторите Стойчо Тодоров и Михаил Николов. Първият се отличаваше с бързото схващане на въпросите. Той проявяваше активност, но това като че ли го успокояваше и той разчиташе повече на онова, което чуе при преподаването на лекцията, отколкото да чете в къщи. Също и Николов в отделни занятия отговаряше много добре, а понякога и двамата горехо много плахо, дори се опитваха да се отклонят от въпросите, но да не мълчат. Още на занятията и в лични срещи с тях им обрънах внимание върху това. Не пропусках през седмицата да им напомня за подготовката. Така те започнаха системно да работят в къщи.

В помощ на слушателите често организирах групови и индивидуални консултации. Това става обикновено два-три дни преди занятията. Използвах срещите за разясняване не само на поставените въпроси, но и за обобщаване на изучения материал, за посочване възвратката на тези въпроси с миналите.

Така, непрекъснато ми общуване и конкретният подход към слушателите, спомогнаха за подобряване активността им за постигане на добър успех в усвояването на материала.

Георги ИГНАТОВ
пропагандист в кръжока за изучаване история на КПСС—I-ва година при ф-ка „В. Мавриков“
Търново

На снимката: Новата административна сграда на Българска народна банка в гр. Елена.

Снимка: Н. Хеликов

ИЗПЪЛНЯВАТ СЕ ПОРЪЧЕНИЯТА

Тежък беше животът на турското население в миналото. Буржоазните управници не се интересуваха за здравето и битовите условия.

Сега Народната власт полага големи грижи за всички трудещи се без разлика на народност.

През време на изборната кампания между многото поръчения, турското население от Еленска околия поиска от своите избраници да се погрижат за водоснабдяване на селищата му, а замърсените кладенци, носили им в миналото толкова заразни болести, да се заменят с хигиенични чешми.

Околийският комитет на БКП и ОНСДТ, заедно с депутатите, положиха големи грижи за изпълнение на тия поръчения. Министерството на комуналното стопанство и благоустройството отпусна необходимите етеритови тръби. Те бяха разпределени между МНСДТ в с. Стеврек, Стрелци и Средно село. Населението с ентузиазъм се включи за прокопаване на каналите, за капиране на изворите

и в другите видове работа. Задача да се завършат през това лято 15 чешми в селата на Средноселския народен съвет, 10 чешми в селата на съвета Стрелци и 8 чешми в Стеврешкия народен съвет.

Под ръководството на техниките от отдел „Комунално стопанство и благоустройство“ при ОНСДТ—Тамара Султаненко, Пенчо Ив. Цончев и Иван Лазаров работата започна. Първите чешми, за направата на които населението оказа добра помощ, са вече завършени. Потече бистра балканска вода. Трудещите се селяни от с. Каменна, Корбунар и Ташбунар в Стрелцинския народен съвет, от Стойновци, Черна вода — Стеврешкия народен съвет и Новогорци и Тънки рът от Средноселския народен съвет се радват на новата придобивка.

Усилено се работи за завършване и на останалите чешми.

Стефан Цонев
наш околийски писател

Кратки вестии

Вечер на тракториста и кооператора организираха на 15 октомври членове на ДСНМ при ТКЗС в с. Лозен, Г. Ориховско и младежката тракторна бригада от МТС в с. Камен, обслужваща стопанството. Изнесена бе литературна програма и две едноактни пьески. Рано пиле рано пее и „Първият възел“. Вечерта завърши с хора и танци.

Първата лекция по стрелково дело пред каловичните-лектори на първичните организации изнесе на 20 октомври в лектория на ГК на ДОСО — Търново — др. Любенов.

Над 130 души, от които 50 младежи и девойки, членове на ДСНМ от с. Добромирка, Севлиево, се изучават през тази учебна година историята на КПСС, БКП и политическата икономика.

Наборна вечер организираха на 15 т. м. в с. Тънки рът, Еленска младежите, замаявани в ролята казарма. Пристигнаха младежи и девойки от 12 околини села. Организирана бе обща трапеза. До зори играха и пяха младежите.

Екскурзия до гр. Търново за запознание с историческите места организира пионерският дом в Габрово. В нея участваха 40 пионери от историческия и физическия кръжок при училище „В. Априлов“.

Другарска среща с дружинни ръководители на ДПО „Септемврийче“, които са на семинар в Търново, и бойците от Н-ското отделение се състоя на 19 т. м. Редицирани бяха стихове, изпълнени песни

100 ГОДИНИ НАР. ЧИТАЛИЩА

Читалище „Напредък“ в с. Дъсково—Павликеево е основано през 1887 година. Още с учредяването му читалището започна да културното издигане на населението, разгръща широка културно-просветна дейност, бори се против духовната тъмнота и невежество.

Културно-просветната работа в читалището ръководят тесните социалисти. От името на читалището се изнасят сказки, вечеринки, разпространява се прогресивна книжнина сред населението и пр. . .

Бива обзаведена библиотека, снабдена с прогресивна литература, предимно марксистска. Достатъци са произведенията от Кари Маркс, Фридрих Енгелс, В. И. Ленин, Димитър Благоев, Максим Горки и други, които по-късно в периода на 1923—1925 г. фашистите изгарят. Унищожени са 305 тома прогресивна литература.

След 9 юни 1923 година фашистите изпращат в с. Дъсково цяла военна команда, която да вземе прогресивните книги от читалището. Изгетите книги са унищожени на 3 май 1925 г. а са отбелязани в протокол № 5 от 7 юни 1925 г.

Когато на годишното читалищно събрание на 14 януари 1926 г. читалищното ръ-

ководство докладва този протокол, който е израз на хунското разграбване и унищожение на читалищната библиотека, читалищните дейци порицаят това престъпление и обтегляват в своя протокол № 7 от 14 януари 1926 г., че не одобряват протокол № 5 за изгетите и унищожени книги. Ясно е, че прогресивният дух продължава да владе в читалището и никакви хунски изстъпления не са в състояние да спазнат дъсковчаните.

Монархофашистите правят опит да изземат набавената след това прогресивна книжнина. През 1943 г. прогресивното читалищно ръководство скрива, книгите които дава с отново в библиотеката.

На читалищната сцена са играни пьесите „Хъшове“, „Пожар“, „Обир“, „Под игото“, „Службогонци“, „Бай Ганю“ и други. Някои пьеси като „Тузюв“ и „Цигани“ биват забранени. Не позволяват да се изнасят и някои от сказките. В читалището се обединяват за борба против фашизма и мракобиецете всички прогресивни дъсковчани—комунисти, земеделци и безпартийци.

Част от сумите, които читалището получава от театралните представления, отделят за помощ на партизаните. През 1943 г.

ва? — С упоритост. Значи, у него има воля. Защо тази воля, Косю, не мобилизираш да се бори с лошите черти в характера ти? Нима няма да е по-хубаво и за тебе и за всички ни, ако престанат да разпитат, ако се изгради здрава дружба в колектива? Ние бихме те уважавали, ако мислеше за дисциплината и успеха на курса. Защо ти, който имаш най-добри постижения, не ни помагаш да овладеем твоя опит?

— Косю не е глупав. Той трябва да разбере, че бележете му е в колектива, че във от колектива той ще затъне. Трябва да реши: или с другарите, или вълн — отсече друг.

— „Солеха“ го всички здравата, безпопашно, страстно. Справедливите им думи прогаряха до болка сърцето му. Косю плачеше от срам, когато му дадоха думата:

— Виждал, другари, че съм недоволен за вас. . . Мисля ми е тежко. . . Умразен станал и за себе си. . . Но не мога да живея без вас. . . Моля да ме простите. . . Живе се поправя. . . Обещавам ви. . .

Този момент отбеляза решителния прелом. Косю героически се мъчеше да удържи на думата си: стана тих, дисциплиниран, помагаше на другарите си. Но понякога старите му навици неочаквано се събуждаха. Началникът на клуба го наказваше с отстраняване от състезания, което Косю понасяше много болезнено. Колективът го биеше с думи силно, другарски. Косю отново, все за по-дълго ставаше мляк и сърдечен. Дори го награждаха от клуба с прочитни книги.

— Просторът под Киселчова могила се огласи от стрелба. На отгвната са най-добрите стрелци от окръга. По сериозните, утрижени лица на габровските състезатели може да прочетеш резултата: Габрово изостава. Последната надежда е Косю. Но той трябва да даде почти недостижното, за да извлече командата на първо място. Окаващи, негъреливи погледи са облянали към него с молба. А той лежи като закован на тревата, в желаната хатка стиснал пушката. На застиналото му като скульптура лице, не трепва ни един мускул. Но колко се възбужда той! Една мисъл го завладяла: „Командата трябва да победи. От бегите зависи честта на колектива, на клуба. Изкупуй сега вината си пред другарите, победил!“

Изстрел, пак изстрел. . . Стиснал челюсти, напрегал се като стоманена пружина, Косю праща куршум след куршум към мишената. И след всеки удар — радостни

ЗНАЕ, ЗАЩОТО ЧЕТЕ

Когато във ф-ка „Евтим Апостолов“ в Габрово се заговори за Иван Захариев, този скромнен, но упорит младеж, непременно на човек му се иска да се срещне с него, да разбере как е успял с третокласното си образование далеч да надмине голяма част от своите другари. . .

Бил е на 8 години, когато майка му умира. Майчини ласки и грижи вече за малкия Иванчо нямало. На баща му, миньор в една капиталистическа мина, легнала цялата тежест на издръжката на семейството. Сърцето на бащата се късало от мъка, когато връщайки се в къщи виждал децата си заспали полугладни, с изпокъсани дрехи и завивки.

Една пролетна вечер, когато баща му се върнал грохнал от умора, малкият Иванчо му казал:

— Татко, виждаш. . . няма как. . . Ще отида да паса воловете на нашия съсед, — и две едри сълзи замрежили малките детски очи.

За Иванчо настъпили трудни райски дни. По цял ден работел, не знаел що е почивка, а кулакът все не бил доволен. . .

Силното му желание да се учи го напущало. Често, без да го види някой, грабнал някоя малка книжка на кулашките деца, скривал се в обора и докато не я прочете, не излизал от там. В дъното на пастирската му торбичка винаги можело да се намери книжка за четене. Особено много му харесвали книжките, в които се говорело за легендарните борци за свобода — Васил Левски, Христо Ботев, Георги Бенковски. . .

Победата на Девети септември 1944 година измъкна Иванчо от кулашния двор. Започва нов живот за бедното момче.

— Често ми задават въпроса, като имам само третокласно образование, как успявам да изучавам лекции в кръжока, — разказва Иван Захариев. — Вярно, не ми е лесно. Но, като реша да науча някой въпрос, докато не го разбере, не се успоявам. Пък и не се срамувам да

питам другарите, които повече знаят.

Когато се намира на занятия в кръжока, Иван е най-внимателен, следи всяка дума на преподавателя, води си записки. И не се задоволява само с това, което чуе и запише, а търси и допълнителна литература. Така, той не се задоволи само със записките си от лекцията за героизма на българския народ през време на Септемврийското въстание 1923 г. След лекцията той отиде при ръководителя и го помоли да му обясни много въпроси, засягащи тоя период. После чете материали от историята на БКП, сборника „Септември 1923 г.“. И по тази тема Захариев беше един от най-подготвените.

Друг път, в събеседване говори за Лайпцигския процес. Но така разви въпроса, че го свърза и с международното положение и главно с Женевското съвещание. Другарите му го слушаха с внимание. След занятията кръжочниците го запитаха от къде е научил такива подробности. А той другарски им отговорил.

— От вестниците „Работническо дело“, „Народна младеж“. Те пишат за още много събития в света.

Другарите му разбрали, че само с четенето на определените материали и записките не бива да остават, а да четат и допълнителна литература, вестници и списания.

А Иван Захариев и сега продължава упорито да чете. Има си библиотека с около 300 книги.

— Моето най-голямо желание е да получа по-високо образование — казва той.

И ще постигне мечтата си, защото е упорит, защото Партията и Народната власт полагат най-топли грижи за такива хора. Както с упоритост заслужи званието „Най-добър в професията“ и е най-добър възтъкча в предприетието, така ще придобие и по-голямо образование.

Иван Стайков, дописник

ДЪСКОТОСКОТО ЧИТАЛИЩЕ

има 14 души компетентни и двама партизани, читалищни членове.

В годините на Народната власт читалището стана център на цялата културно-просветна дейност в селото.

Библиотеката разполага с помещение и книгохранилище. След Девети септември са закупени около 2,000 тома книги. С помощта на местния народен съвет и Отечествен фронт читалището подобрява своята дейност. В настоящия момент библиотеката брои 3,150 тома нова съветска и българска литература. За домашен прочит до сега са раздадени 2,896 тома. Всекидневно библиотеката се посещава от младежи и възрастни. Библиотеката подпомага провеждането на учебната година на Отечествен фронт, като изготвя препоръчителен списък на книгите.

Сега всяка вечер в читалището е организиран театралният състав подготвя пьесата „Борина“ от Йордан Йовков. Релово реперитра и танцовият състав. Дъсковчани са се заловили за работа за съвещаване знанието „най-добро читалище“ в околната и за достойно представяне на прегледа на художествената самоделиност.

Ради ТОДОРОВ

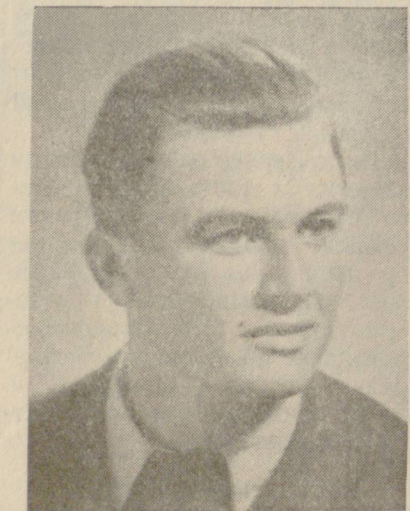
Колективът преобразява

— Де го главният дѣто води стрелбите? Мойт шеф от „Орел“ ме натри да карам някакъв курс изворници грубо, като отхвърля шумно вратата без да почука и се похия на прага необичайна за средите на стрелковия клуб в Габрово фигура.

Стрелю, но с никаква отблъскваща разпуснатост в движението младеж, облечен с изтъкани, но запазени сунгитски си форми дрехи, с храсаво лице, което би приличало, ако не беше тази застинала като маска подигравателна усмивчица.

Влезте де, елате да се запознаем, младежо — спойколю го покани началникът на клуба Минчо Колев. Макар вътрешен глас у него да протестирал: „Изгони този тип още от вратата!“ За миг той си спомни неговата изключителна разпоредба на директора на ф-ка „Орел“. Че тия прати един екземпляр, говорещ в телефоната слушалка гласът, — който ни се кара, ни се говори: записва ни машините, записва за работа. . . Едва изхара техниката. . . Дружки с хулигани. . . Дано ми помогнеш, че не съм явил!“

— Седнете — овладя се Минчо и поведе стола на везалия. — Продължава, Райков!

Но разказът на „стария“ майстор на точния изстрел не потъргна. Райков изгуби въдуселението си, девойките слушаха разсеяно, хвърляха към русия пришлец тревожни погледи и си шшукаха. Хубаво започнала вечер бе развалена и всички скоро си отидоха.

— Вие останете! — предупреди по адрес на младежа от „Орел“ началникът на клуба. — Искам да побеседваме.

— Питай, каквото ще питаш, че бързам! — нахално възрази русинът.

— Другарю началник! — повикаха Минчо отъвн и той излезе. — Такива хора не ни трябва! Махай го тая уличник, ние го познаваме от забавите! — едва съдържайки неговият си, зашепнаха Иванка Катева и Иванка Христова.

— Не бързайте — спря ги Минчо. — Сега ще говоря с него, а утре ще решим. Все пак младеж е.

До полунощ си говориха двамата. С нито една дума Минчо не засягна честотелното на Косю Цонев. Въпросите си задаваше така, че да не прилича на разпит. Косю не забелязаша как се увлече. Като облак, който се стопява от слънцето и открива чисто небе, се заличаваха постепенно не-

приятната маска от лицето му, то светлеше, гласът звучеше все по-искрено и доверчиво.

Пред Минчо седеше вече обикновен младеж, който с горчивина разказваше за сиринско си дѣство, за бедната си майка в с. Богатово, Севлиево, за ония, които

да заковава пушката в нужното положение.

— Курсестите доложиха на Минчо, че на огнетата линия Косю няма никаква дисциплина: върти се с пушката на всички страни, излага на риск живота на другарите си; не признава инструкцията и нарочно дражи и без друго напрегнати нерви на трениращите се. Минчо реши да бъде всичко на стрелбището, когато Косю е там: пред него Косю се въздържаже.

Но, въпреки това, един ден се разрази буря.

Косю бе стрелял и ударил от две положения отлично. Това се виждаше от ухилената му физиономия, от неспирното му въртене на огнетата линия и подигравателните памъчките в очите му, които проблясваха, когато другарите му удържаха в бялото поле на мишените. Косю тържествуваше, уверен, че и стоещом ще победи всички. В дясно от него започна да стреля една девойка. Първите й попадения бяха несполучливи. Косю й подхвърли болливост:

— Браво! Лепиш ги все единичи в табелата!

Девойката понесе тежко обидата и напусна огнетата. Тогава над главата на Косю сурово и неумолимо се раздале гласът на началника на клуба:

— Косю, отвори затвора, остави пушката и напусни стрелбището!

Момъкът трепна от неочакваност и объркан замънка:

— Ама аз, другарю началник. . . Край! Изпълнявай заповедта! — Но нямате право. . . Ще ида при председателя на ДОСО. . . че се оплача! — Изпълнявай! — повтори Минчо.

Косю неволно потърси съчувстващи погледи, но всички избягваха да го гледат. Той напусна стрелбището.

Беше много късно, когато Минчо Колев завърши изучаването на мишените и отново се залюбува в неговата струпа от около десетката и в нея попаденията на Косю. . . Ще стане от него истински стрелец — усмивна се той с добра човечна усмивка. — Обезтелно ще се върне при нас. Само че ще му устроим един другарски съд, та да му държи топло за дъло. Тей не е почувствувал още силата на колектива. Хокаме го много, а трябва да закачим тъжките жички на душата му“. Минчо затвори папката с мише-

то тикнаха към непристойни прояви в училището и фабриката. Минчо слушаше, все повече прониквайки се от топло чувство, че на Косю трябва да се помогне, че тази искреност е искрищата, която трябва да се раздуха от колектива, за да изгори в пламък и всичко черно и кално у този младеж. И затова накрая той реши:

— Минчо утре, ще учиш с другарите. . . Косю дойде на първото занятие и го изсели, но как: обидаше другарите си, нагърбяше девойките, бърбореше неспирно и пречеше на всички. После се загуби и чак след една седмица се появи, груб, заляпал, негърин. А когато започна стрелковите упражнения и курсиите стесняваха гордо в строй към стрелбището до ф-ка „Балкан“, Косю подхвърляше цинизми на минавачите, разваляше строя.

Той обаче напредваше като стрелец. Най-рано неговото око се научи добре да се примера. Първа неговата ръка свикна

възгласи: десетка, десетка, десетка, десетка а на публиката. Изстреля и последният патрон. Косю уморено бърше с длан изпотеното си чело. . .

Обявяват резултатите: командата на Габрово — на първо място! Окръжен първенец — Косю Цонев! Десетки ръце стискат признателно десетката на развълчанния младеж, тупат го във възторг по работата.

— Браво, Косю! Юначка! — Славен другар!

Косю се усмихва смутен. Струва му се, че всичко е чудесен, неповторим сън — горите прегръдки, изгълнени с обич към него, тази от сърце казана тъй скъпа дума „другар!“

От този ден Косю безвъзвратно зае своето място в колектива. Започна да му поверяват отговорни задачи. Стана треньор на командата при неговия техникум. Избраха го за член на клубния съвет, а по-късно и за треньор на клуба.

Юли 1955 година — две години откак стъпи кракът му в клуба. Централно състезание на ДОСО. Косю е втори в страната с малокалибрена пушка и влиза в националната команда.

Септември 1955 година. Косю Цонев покрива майсторския норма с малокалибрена пушка на стандарт 3 X 40 и 30+380, като постига съответно 1,110 от 1,200 и 580 от 600 възможни точки. На бойна пушка завоюва второ място в Републиката. . .

Сегга Косю Цонев, заедно с бившия си ученик и най-близък другар Здравко Трифонов, е на лагер-школа при ЦК на ДОСО — готят се за отговорни международни състезания.

„Здравейте другари — майстори на точния огън!“ — пише той от столицата в едно от последните си писма. — Здравейте, другарю на ланки!

Преди да отидем на огнетата, пред очите си виждаме нашия клуб, нашето скъпо работническо Габрово. Днес стрелническо контролно легнали и от коляно с бойна пушка. Аз се класирах на първо място, а Здравчо е на второ. Бъдете спокойни, особено вие, другарю началник, че няма да си вирнем носовите“ и да изложим клуба и окръжната организация.

Ние сме приети в националната команда и занимаваме в братската Китайска народна република“. . .

Вс. Пурел
Соб. кор. на в-к „Борба“

ЗАДОЧНА
КОНФЕРЕНЦИЯНашата дума за качеството
и асортимента

ОТЗВУК НА КРИТИКАТА

Прочетохме критичната бележка относно качеството на халвата, произвеждана в нашето предприятие—ДЗЗ в Г. Оряховица. Проверихме случая и дължим да посочим, че той е единичен. Обяснението за пропуската могат да се търсят в две неща:

1. От първи октомври т. г. планът за производството на тахан халва беше увеличен. Това наложи да се приемат нови работници, естествено непознати добре с процесите, и е възможно да са сгрешили.

2. От известно време се правят опити за преминаване към машинно омесване на халвата. Първите проби не бяха удачни. Възможно е някои от тях да са попаднали незабелязано на пазара.

Взети са мерки подобни случаи да не се повтарят.

От управлението

СЛАБОСТИТЕ МОГАТ
ДА СЕ ОТСТРАНЯТ

Магазинерка съм от 1950 година. В практиката напоследък срещам следните нередности: Ватените фланели № 42 от ф-ка „Буря“—Габрово имат много голяма вратна извивка (деколтета), а ръкавите са къси, не съответствуват на дължината на фланелата. Детските фланели № 38 и 40 от бивша ф-ка „Зоя“, сега „Буря“, представляват квадрат—колкото са дълги, толкова и широки.

Трикоажните мъжки гащи „рундшул“ от ф-ка „Аврам Стоянов“—Трявна са с двойни маншети и се предпочитат пред тези от „Буря“, които с са единични и лесно се разтягат, разплитат и разкъсват, а цената им е еднаква с тези, произвеждани в „Аврам Стоянов“.

Детските трикоажни фланели № 36, работени в „Аврам Стоянов“—Трявна имат много дълги ръкави, а обратно на № 40, които са по-големи, ръкавите са къси, не отиват на големината на фланелата. Да се разпообрат и цветовете.

Йорданка РАДЕВА
магазинерка
„Нармаг“—гр. Горна ОряховицаЗА НАУЧУКОВИТЕ
ИЗДЕЛИЯ

Сега е времето, когато трудолюбивите се търсят много галюши, детски ботуши и др. зимни обувки. За момента в Бяла черква, Павликени обаче те са крайно недостатъчни. За това село и за с. Росица, които общо наброяват около 5,000 души, са доставени 70 чифта галюши, а това е далеч недостатъчно. Отговорните търговски организации трябва да помислят повече по този въпрос.

Петър Н. ИВАНОВ

ТРЕБУВА НА
СТОПАНСКИ РЪКОВОДИТЕЛ

При условията на високотехнизираното производство, каквото е текстилното, всеки процент увеличение на производителността на труда е резултат на голяма и твърде трудна работа. Но, въпреки това, съществуват неограничени възможности за повишаване производителността на труда.

В сравнение с 1944 г. производителността на труда във ф-ка „Балкан“—Габрово нарасна с 312 на сто. Само за деветмесечното на 1955 г. ние увеличихме средното дееношно производство на прежда с 8,46 на сто и производителността на труда с 22,99 на сто. Намаля се чувствително трудопродуктивността на продукцията. Ако приемем трудопродуктивността на единична продукция през м. декември 1944 г. за 100, през м. септември т. г. е 80,73 на сто.

Месец след месец се подобрява трудова дисциплина и използването на работното време. Относителният разход на работници на 1,000 вретена през м. септември т. г. е 5,45 човека и пълно се приближава до постижения на съветските предприятия.

Преизпълнено е по всички показатели обещанието по призна на 25-те предприятия и допълнителните задания на нашата висшестояща организация във връзка с писмото на ЦК на БКП и Министерския съвет от м. юни т. г.

Нашите постижения не биха имали никакво значение, ако ние не осигурявахме суми за социалистическо натрупване, ако ръстът на производителността на труда не изпреварваше ръста на работната заплата.

Общо за деветмесечното плащане за производителността на труда е изпълнен 106,7 на сто, а планът за средната заплата 104,1 на сто, в резултат на което реализирахме повече от 219,000 лева икономия от фонд „Работна заплата“.

Но да се изброят постиженията не би ползувало никого. Много по-интересно е да се каже как ние ги получихме.

Ние никога не оставяме изпълнението на плановите задачи на случайността. Плановите за организационно-техническите мероприятия отавяна престанават да бъдат само едно формално допълнение към другите части на плановите и от години са конкретна програма за действие. Ние плащаме всичкия данък на формално съставени планове с организационно-техническите мероприятия. Сега всяко ново задание, всяко напрежение от един период към друг, се обезпечават от мероприятията с точно изчислени икономически ефекти, срокове и отговорности за подготовката и внедряването.

Да произвеждат онова, което се търси

Поздравявам инициативата на в. „Борба“ за хубавата задочна конференция. Точно така трябва да стане. Въпросът за качеството и асортимента действително трябва да стане обществено въпрос. Пораснаха изискванията на нашите клиенти и те искат вече само качествени и от богат асортимент стоки.

Какво се случва в магазина, в който аз съм продавач? Често пъти в топовите платове, на 10—12 метра навътре намираме големи дефекти—скъсано, небоядисано добре, избеляло. При приемането на платовете ние нямаме възможност да разгръщаме всеки топ и да го оглеждаме. Нали вместо нас го оглежда качественият контролор и е сложил отпечатъка си „КК“.

Рязали сме от топа, продавали сме, а като стигнем дефектното се червим, чудим се какво да го правим. Сега на рафта стои топ плат „Крепон шампа“, в средата на който се намираха много скъсани места. Най-често забелязваме такива дефекти в платовете на ф-ка „Г. Димитров“ кв. „Надежда“ в София. Често се явява липса и в общия метраж на топа с по 1—2 метра.

Ние най-добре можем да кажем за асортимента, тъй като при нас идват хиляди купувачи и можем да сумираме вкусовете им. Сега например купувачите търсят много вълнен плат 28/2, десенирано в кафяво и тъмносиво, както и в

гри светло, а няма. Защо фабриките в Габрово и Трявна не произвеждат такива платове? Липсва също тъмносиво дамски камгар 28/1, както и черно. Заявките правим, но от ф-ка „Евтим Апостолов“ в Габрово не ни изпращат.

От памучните тъкани липсва черсатен за манти, панам-бяла и кремава. Панама например няма цяло лято. И, ако дойде едно топче за кого по-напред? Липсва и „каре“—Тотка—един от най-търсените артикули за сезона, който се произвежда във ф-ка „Тунджа“ в Ямбол.

Липсват тъмни цветове от всеки вид плат—на черен и тъмно син фон. А тях най-много търсят гражданите. Цяло лято басма в тъмно нямаше.

Няма детски одеала на фигурки.

Нещо и за трикотажа. За сезона липсват най-малки номера детски кюлоты с дълъг крачол. Липсват и тъмносиви три четвърти ученически чорапи. А изрично сме искали и наблегнали за тях в заявките си.

Гражданите настояват за разнообразни и качествени стоки и ни обвиняват, че не искаме, не търсим. А ние всеки ден настояваме. Това трябва да имат предвид производителите на горните стоки.

Стефан РАШЕВ
продавач в магазин за текстил
№ 17 на „Нармаг“—Тряново

За липсващи стоки в магазините

С наближаването на зимата, магазините се пълнят все повече с клиенти, увеличава се стокооборотът. Едни купуват печки, кюнци, други—облекло и обувки, дърва, въглища и пр., трети подтигат покривната си.

Пред работилниците на кооп. „Метал“ и Промкомбината в Търново в строини редици са подредени и чакат да бъдат ремонтирани множество печки. Повредите по много от тях могат да бъдат отстранени и от самите домакини. За целта са необходими огнеупорни тухлички. Но последните липсват на

пазара—по магазините. И ще не, всеки, на когото се налага да подобри състоянието на печката си, трябва да я отнесе непременно на ремонтниращите предприятия. Таски тухлички се изработват у нас и те не трябва да липсват на пазара. Липсат на криви кюнци се посрещат също с недоволство от гражданите.

Дълг е на търговските организации да изучават нуждите от стоки на гражданите и да воюват в рамките на възможностите, да бъдат доставени липсващите стоки.

Д. Атанасов

Лошокачествени четки баданарки

Селкооп в с. Стамболово, Павликени достави от РКС Павликени четки за баданосване. Тяхното качество е лошо. Вътрешността им е само от конски грива, а четина е поставена само един ред покрай. Нарушен е стандартът, като е вложена помалко от 50 гр. четина. После, самото залеяне е слабо и лошо.

Стоян П. ПИШКОВ

УСПЕХИ В БОРБАТА
ЗА ПОВИШАВАНЕ ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА

Изходна база за състояние на ортеплените са предложенията на работниците и инженерно-техническия персонал. Нашите резултати се дължат най-вече на внимателното проучване, доразвиване и внедряване на идеите и предложенията на производствениците и техниците. Ние не се отказваме и от това, което ще донесе и най-малко увеличаване на производителността на труда. Ако ние не се мигеруваме от незначителните неща, сигурно не бихме постигнали нищо, защото досега у нас не е направено предложение, което само да осигури сериозно преизпълнение на плана или да доведе до революция в производството и организацията на труда.

Какви са измененията, които извършихме в механизирания и организацията на производството?

В сортировачно разтоварвателния отдел осъществихме препоръката на съветския специалист Зеленьов за създаване на поголеми хармони. В батажния отдел се поставиха допълнителни росткамери на транспортните триби. Полобори се разработката на памука при парите за сметката редовно им почиване и заточване. В даражния и флаерния отдели се води научно-изследователска работа по въпросите на натезияването и междинните изтегляния при четиринишните флаери. Дълго време се смяташе, че грубите флаери са тяхното място във фабрика. Практиката показва, че при повишаване оборотите на грубите флаери и по-пълно използване изтеглятелните възможности на средните флаери, ние можем да спрем два груби флаера. Почти по същите причини се оказва възможно да се премине от трисменна към двумесечна работа при фините флаери. Това доведе до повишаване производителността на труда с 0,6 на сто.

В конфекционния цех се съкрати операцията дублиране при мулираните прежди. Това заедно с въвеждането на средно прогресивни норми за използване на машините позволи да се мине в този цех от трисменна към двумесечна работа. В резултат на това производителността на труда се повиши с 2 на сто.

За много от спомагателните работници—масляри, преносвачи, нареждани на шули и прежда, работниците от чистачните групи и ремонтната работилница—се въведоха норми на изработка, в резултат на което техният брой се намали, а производителността на труда нарасна с повече от 1 на сто.

Новаторите и рационализаторите в на-

шето предприятие все повече проявяват ценна творческа инициатива, насочена към подобряване използваемостта на машините, механизмите и работното време. Докато за деветмесечното на 1954 г. са направени 36 рационализаторски предложения, за същия период на 1955 г. техният брой е 58.

Работим и за по-нататъшния ръст на културно-техническия урвен на нашите производственици. С всеки ден те повишават квалификацията си, настойно изучават машините, с които работят. Ние се стремим всячески да им помогнем в овладяването на повече знания. Само през 1-то полугодие на 1955 г. в различните форми на обучения бяха обхванати повече от 260 души, без да смятаме поголемия брой работници, които посещават вечерните техникуми и гимназии.

Важен резерв за повишаване производителността на труда е разширяването на многоадресното обслужване. Един работник обслужва средно до 14 ларка, по 24 доставки на изтеглячните машини, по 192 вретена на средните и 272 вретена на фините флаери. На една предачка се падат средно 754 вретена, а само на новите машини една предачка обслужва средно 960 вретена.

Ето накратко тази работа, която наред със съвременното из изпълнение обещанията по призна на 25-те предприятия и подетия от организацията на ДСНМ почита за овладяване чедната технология, осигури за деветмесечното на 1955 г. увеличение на производителността на труда с 22,99 на сто спрямо месец декември 1954 година.

Сега нашата цел е да изпълним плана за 1955 година, плана за втората петлетка. За достигането на тази цел ние ще тръгнем по изпитания път на непрекъснато повишаване на производителността на труда. Резервите в това отношение далеч не са изчерпани. В потвърждение на това желая да се посочва само на този факт, че в различните участъци на предприятието производителността на труда е различна. Има секционни майстори, като Атанас Леонов, Марко Симеонов, сменни майстори, като Петър Борисов и Иван Цокев, които далеч преизпълняват плановите си по производителности на труда, и други, които на същите машини дават по-лоши резултати.

У нас има такива предачки, като Пенка Паназова, които обслужва 1,152 вретена заредени с медно 62 и произвежда по 678 килограмомера за 1 час. Митка Стоянова обслужва 1,184 вретена, заредени с ос-

Колко малък е човекът пред мощния двадесет и пет тонен саморазтоварящ се камин, изработен в Съветския съюз! Овладейте техниката, човекът подчинява на волята си мотора на камината, който има мощност 600 к. с.

УСТОЯ НА ДУМАТА СИ

Яйцензкупчикът Панайот Цикаров от с. Ловнидол, Севлиево обеща да изпълни предсрочно годишния си план. Нему бе ясно, че задачата е доста трудна, защото селкооп има и втори яйцензкупчик, а и повечето от селяните продават получените яйца на свободни цени в Габрово. „Ще трябва упорит труд, широка разяснителна работа сред населението“—казваше често той. От ранни зори до късна вечер всеки ден обикаляше по два пъти селото, разясняваше на населението стопанската политика на Народната власт, изкупуваше яйца.

Благодарение на това до края на м. септември той успя да издължи годишния си план за изкупуване на яйца 105 на сто, като събра 81 хиляди яйца.

Стоян Ненчев, дописник

КОМИСИЯТА
БЕЗДЕЙСТВУВА

Комисията по охраната на труда във ф-ка „Капитан Ляло Никола“ в Габрово се състои от 5 члена. Всички са добре запознати със своите права и задължения, но не работят добре. Инспекторите не обхождат всеки ден своите участъци. Не са прегледали машинния парк, съоръженията, личните предпазни средства. Комисията не е осигурила изяснение на доклад за техническата безопасност и борбата със заподоздените, за промишлената санитария, борбата със забавляванията и др. Инспекторите М. Гичев, Г. Йорданов, Г. Георгиев и др. се отнасят нехайно към задълженията си, макар да са много добри производственици.

Профкомитетът при предприятието трябва да помогне на комисията по охраната на труда да се активизира.

В. ДИМИТРОВА, дописник

ПЪТЯТ Е ЛОШ

Шосето от Върбаново за Габрово се изкачва за с. Горна Върница по една стръмина, наречена „Лъга“. Ако беше здраво това място, щеше да бъде добро, но волата го е измила, чакълът е изваден, разпръснал се е и бие на животните.

Не може ли да се поправи по някакъв начин шосето? И на селяните ще стане по-лесно, а и шофьорите не ще избягва да минават оттам.

Илия Д. Пехливанов

ПАМУКЪТ ДА СЕ ПРИБЕРЕ
ДО ВЛАКНО!

Влакът от Русаля за Павликени разполага обширни памукови площи. Сред далечната зелена шир, поръсена като че ли със сняг, се белеят забрадките на памукоберачките.

Основната задача пред нас, — казва председателят на ТКЗС в с. Бяла черква, Павликени Неделчо Филев, — е брането на памука и загрибването на лозята.

На последното съвещание с агитаторите и актив при стопанството се разясни, че двете неотложни стопански задачи в момента са: брането на памука и загрибването на лозята. Тези задачи бяха разяснени от агитаторите на бригади съвещания и достигна до знанието на всеки кооператор. Обмисленият от ръководителите план за работа и препоръките на специалистите се сполетят и възприемат от кооператорите.

Благодарение на организаторската работа още на 22 септември царевичната и слънчогледът бяха прибрали, а богатата гроздова реколта бе обрана във възможно най-кратък срок—15 дни.

Брането на памука е започнало на 12 октомври. Всички бригади са минали „първа ръка“, а някои берат вече „втора ръка“ от памука. Първият натоварен вагон с нова памукова реколтата отнесе и белочерковски развалянен пух. Стопанството е предало на Родната над 20 тона.

различна дълговлакнест памук—плаче за ръце. Има много добри условия да се превърят възможностите на памукоберачките—първци в околията.

Чудо блок! Само за състояние. Нарочно го оставихме. Досега учениците да са го претупали, едва ги спрехме — казват ръководителите на стопанството в с. Бяла черква.

Не така мислят обаче другарите от ДСП „Текстилна влакна“ в Павликени. Поднеен е въпросът и от ОНСДТ. Без чувство на отговорност са работили отговорниците за организацията на състезанието. На много стопанства е съобщено късно, затова памукоберачки до 9 д-а х а само от 2 села. Със състезанието се провали. Ето как се полужират в Павликени на първенец памукоберачки в Павликени: Гинка Илиева, Райна „Лобенова“, Денка Ленчева и др. кооператори от околнята искат да усвоят опита на първенците, това изглежда не интересува никого.

Миналата година стигна до 70 кг на ден. Много искаха да видят как бере памука др. Пенка Борисова — със съжаление говори Гинка Илиева.

Нужно е да се трасира по-широк дум за челия опит, а на нехайниците за неговото разпространение да се подири строга отговорност.

Хубав дълговлакнест памук се белее в блока на втора бригада. Постоянно наведени, в разговор за метода на известната карасиенска памукоберачка Пенка Борисова кооператорите от тази бригада със сигурни и смели движения ваят влакното от разпукнатите се кутийки.

Ако създадем още по-добра организация на работата и ако времето позволи да обемем последното влакно, ще надхвърлим 100 кг от декар — отсече отчетникът на втора бригада Катя Петкова.

В помощ на кооператорите са ученическите бригади от Павликени и основното училище в селото. 45 ученика от реалната гимназия в Павликени и 65 от техникума за 3—4 дни са набрали тонове памук. На помощ се притече и колективът на занаятчийската кооперация „Втора петелска“ в Павликени, шеф на стопанството.

Благодарение на усърдието на кооператорите и бригадите досега е прибран памукът от всяка разпукната пъпка. Загуби не са допуснати.

Слаба, съвсем слаба беше организацията на околняското състезание по бране на памук, което трябва да стане на 23 октомври в село Бяла черква, Павликени. Състезанието е насрочено. Подготовката в селото е извършена. Цял памуков блок от 30—40 декара отрупан с козици оведени с

Условията за брането на памука в Павликени околия са същите, както тези в Търновска околия, а разликата в набраните количества е голяма (около 200 тона). И как няма да е голяма, когато в селата Горско Сливово, Сломер, Батак и други не се използват рационално силите на кооператорите за брането на памука. Поднеен са тези задачи. Не са обмислени организационни мерки. Забравена е агитационно-разяснителната работа, вдигането на крак и на последния кооператор.

За съвременното обирване на памуковото влакно липсва тревога сред ръководителите. Недостатъчни са и помощните бригади, които ОНСДТ организира. В с. Патреш памуковите площи на четвърта и осма бригада са готови за бране. Чувствува се нуждата от организирана сила за прибиране на разпуканата досега памук, за да не надмине и нормализира по-нататъшното бране на това истинско благо. А бригади от града до 23 октомври не са стъпвали в с. Патреш.

В Патреш както в с. Сломер и др. неусетно се провира опасността от отклоняване на работната ръка поради сборове. Затова са нужни овреме мерки, повече разяснителна работа. Памукът трябва да се бере. Това сега е основна задача.

З. Отчев
наш спец. пратеник

ГРИЖИ ЗА ОВЦЕВЪДСТВОТО

Важно мероприятие за подобряването на овцете е изкуственото осеменяване. То се прилага в с. Беброво, Еленско още от 1950 г. Благодарение на взетите мерки тази година случна кампания при овцете завърши с добри резултати.

Първите години на изкуствено осеменяване се подлагаха 200—300 овце, а сега този брой нарасна 10 пъти. Много стопан-

ни получиха приплоди с по-висока млечност и качество на вълната. Нещо обикновено е от овца да се получи по 2—2,5 кг вълна.

Тези постижения убеждават кооператорите в голямата помощ, която науката оказва на хората в подобряване на благосъстоянието им.

Петър Векилов

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА
ДА ЗАСЕЕМ ЯГОДИ

При правилна агротехника ягодата дава добри резултати и на неполивни площи. Тази година зеленчуковото звено в ТКЗС в село Гарван, Габровско получи по 909 кг ягоди на декар, които стопанството продаде средно по 3 лева килограм, или от един декар ягоди кооператорите получиха над 2,700 лева пари.

За да получаваме в продължение на 5—6 години високи добиви от ягоди, е необходимо да ги засаждаме само на подходящо място. Ягодите обичат по-влажни, глинести почви. Най-подходящи почви за ягоди са разораните горски и ливадни площи. Определеното място за ягоди трябва да се изоре на 25—30 см дълбочина, добре да се почисти от плевелите и да се натори с 2—3 тона на декар прегорал оборски тор и с 20—30 кг гранулиран суперфосфат.

За посаждане трябва да се подбери първокласен расцад, който да има добра сърцевина и добре развита коренова система.

Засаждането на ягоди трябва да става на равна повърхност, без лежи и тирове, за да може да се улесни механизиранията обработка на почвата. Разстоянието между редовете да бъде 60—80 см, а в редовете от 30—40 см. За засаж-

дане на 1 декар са необходими от 3,500 — 5,000 ягодиови корени. Засаждането трябва да става в прави редове, като за целта се използва въже или канал, на които са поставени бележки, където ще бъде засаден расцадът.

Ягодите корени трябва да не се посаждат на много дълбоко, нито на плитко. Пръстта около корените трябва добре да се претърпка и да се внимава пъпката да остане открита.

Най-подходящо време за засаждане на ягоди е месец септември и първата половина на м. октомври. Рано засадените ягоди се вкореняват добре, иззимуват нормално и още първата година могат да дават 150 — 300 кг ягоди на декар.

За да се развият нормално и да плодоносят редовно, ягоди трябва да се копаят 4 — 5 пъти през годината и редовно да се чистят от ластуните, които силно изтощават майчиното растение.

Сега се засажда ягоди. Да използваме всеки благоприятен ден и час да изпълним плана за ягодиовите насаждения, с което значително ще увеличим добивите и възнаграждението на трудовия в стопанствата.

Димитър ПОПОВ, агроном

Осигуряват фураж за добитъка

Многого валежи през пролетта и лятото и добрите почвени условия повлияха благотворно за доброто развитие на всички фуражни култури, засяти в района на ТКЗС „Кремльска звезда“ в с. Правда, Г. Оряховско.

От фуражната царевича, ръжта за зелено, зелената люцерна, слънчогледовите пуги и други отпадъци, членове на стопанството при план 200 тона приготвиха около 420 тона силаж. На времето се окоси и прибра около 80 тона доброкачествено люцерново, фиево и ливадно сено, което бе направено на купи.

От засятата 400 декара царевича стопанството задели около 80 тона царевичак, който кооператорите складираха на купи в стопанския двор. Те струпаха на големи шир при оборите на сто-

панския двор около 120 тона слама. Общо има прибран груб фураж около 280 тона.

Близостта на стопанството до Държавен завод за захар в Г. Оряховица дава възможност на кооператорите да набавят доста цеклонови резанки и да осигурят за кравите и овцете сочен фураж за през зимата. Извозени са вече около 200 тона резанки или досега е набавен сочен фураж около 620 тона. През зимата на крава дневно може да се дава по 40—50 кг сочен фураж или общо за през целия зимен сезон на всяка крава се пада по 7—8 тона фураж и по 600 — 700 кг на овца.

Осигуряването на достатъчно фураж за добитъка стопанството в с. Правда ще съдействува за развитието на животновъдството.

Атанас Димитров, дописник

За още по-добра учебно-възпитателна работа в самодейните колективи

В началото на октомври т. г. в гр. Търново се проведе окръжно съвещание с ръководителите на най-укрепените самодейни колективи в окръга. На съвещанието бяха обсъдени въпросите за репертоарната насоченост на различните самодейни състави и подобряване на учебно-възпитателната им работа.

Отчето се, че редица самодейни колективи, като хорът при ф-ка „Г. Гевев“ — Габрово, с ръководител Стефан Ботев, танцовият състав на с. Смирненски, Габрово, с ръководител д-р. Тотка Шандурова, театралният състав в гр. Павликени, с ръководител Петко Райков, хорът на транспортните работници в гр. Г. Оряховица, с ръководител Христо Спиридонов, и др. през миналата година са водили много добра учебно-възпитателна работа, която е спомогнала значително за повишаване общата култура и специалните познания на самодейците, а също така и за повишаване интереса на широк кръг хора към самодейното изкуство.

Проведеният младежки фестивал през тази година показа, че изпълнителското майсторство на добре водилите учебно-възпитателна работа самодейни колективи е на значително по-високо художествено равнище от останалите.

На съвещанието бяха посочени редица сериозни недостатъци в учебно-възпитателната работа досега.

За бъдеще учебно-възпитателната работа трябва да бъде непрекъснат процес, който да спровожда всички моменти от работата на колектива. Тя трябва да се свързва с пряката практическа работа на самия колектив в подготовката на изборния репертоар. Необходимо е въпросите, които се разглеждат и разясняват пред самодейците, да бъдат в такива форми и обем, съобразени с възможностите на колектива, да бъдат интерес и да се вижда практическата полза от това.

Важна форма на учебно-възпитателната работа са организиранията посещения и обсъждания на концерти и спектакли, на репетиции и занимания на добри състави, които спомогат за усвояване на по-добри методи на работа и обогатяване познанията на самодейците. Значително спомогат за повишаване общото културно и художествено равнище на колективите организиранията посещения на сказки, беседи, лекции, кина и др., след които да се уредят събеседвания и обсъждания.

Усно е при това колко голяма е отговорността на художествените ръководители и неговата роля за непрекъснатото идейно и художествено израстване на самодейния състав.

В тясна връзка с учебно-възпитателната работа в колективите стои въпросът за непрекъснатото издирване и обработване на местните песни и хора по примера на Крум Русев от с. Сухиндол и Цоню Цонев от с. Градиче, Павликени, както и някои други ръководители от Севлиевска и Габровска околии.

Важна задача на отделите „Култура“ при народните съвети и ръководителите на обществените организации е облизно да следят, контролират и подпомагат правилното планиране и волене на учебно-възпитателната работа, по-често да организират краткотрайни семинари и съвещания с ръководителите на самодейни колективи за разглеждане на по-важните теоретични и практически въпроси и за обмяна наопит.

Всичко това ще допринесе, щото предстоящите прегледи в чест на 100-годишнината от основаване на читалнищата в страната да отбележат нов, по-висок етап в развитието на нашата художествена самодейност.

П. ГЕОРГИЕВ

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ КЪМ ДОСО

Годишното отчетно-изборно събрание на ДОСО в с. Д. Оряховица, Г. Оряховско се състоя на 10 октомври.

От отчетния доклад и станалите разисквания се вижда, че в работата на организацията има известни успехи, но има и сериозни недостатъци. Не е изпълнен докрай учебно-спортивният план. Редица членове на организацията не знаят, че са членове. Търсят ги само за членски внос. Недостатъчно е работено за привличане на младежите в кръжоците и курсовете на ДОСО. Помощта на ДСНМ е слаба.

Събрането показа, че някои донооръховски ръководители трябва да оценят по-добре огромната роля на ДОСО и да се включат в редовете на организацията.

Иван Хр. Хадживанов

Бръмбар и пчела (БАСНЯ)

Веднаж във своя път пчелата се срещнала с бръмбара в цветята и разговор поведи:

— Ти, май, сестрице, много се надуваш!

— Летиш по пъл ден из полето, събираш жълтия прашец,

а ни веднаж за поздрав тъй не спира при мен!

— О, добър ден! Прощавай, братко!

— му казала залъхано пчелата.

— Но аз работя! Потя ел! От труд не мога да си дигна опашката!

— Така ли е! Ха! Виж това не знаеш!

— учудил й се бръмбарът нарочно.

— Нанстина, ти много се стараеш!

Трулай ти като моят е — летиш!

— Със тази разлика — отвърнала пчелата,

— не аз се труда, а пък ти бръмчиш!

—

За бръмбар и пчела написана басня,

но скритата ми мисъл бе —

аз трудовете хора да въздея

и остро, безпоощадно да осмея

лентяите във наши дни.

Тодор ЛАТИНОВ

СЪВРЕМЕННИ ГАТАНКИ

1. Каква е тая развалина със залпни безброй по нея? Дали е някоя старина, да кажа що е, аз не смея.

(Отговор: Павликеният над Балдуновата кула — Търново)

2. Бит пазар на стара стока да е, мисля, че не е, или цигански катуни разпространи край дере? Шо е то?

(Отговор: Стоките в магазините в селата Велчеви и Габровци — към селскооп в с. Килифарев, Търновско)

3. Памет има — но забравя, мързел няма — но бездейства. Шо е то?

(Отговор: Редколониата на многогодишната „Гостиласки глас“ в с. Гостиласка, Дряновско и още много редколони на селски многогодишници)

4. На харман прилича, харман не е, трева има, пасбище не е, шо е то?

(Отговор: Недовършеният танц на вика на ръководителите на селскооп в с. Патреш, Павликени)

Ив. Чавдаров

(По дописки на: М. Йорданов, Н. Стамов и Я. Борисов, Н. Димков и Ц. Цанков)

Тежко положение

„Когато двама се карат — третият печели“ — казва една стара народна поговорка! Но това не е съвсем така. Карат се две семейства, мои съквартиранти, но от това никой не печели, а страдат те, а заедно с тях и моето семейство.

Стара е тяхната вражда, но ако ги попитате защо се карат и те не могат ви отговори. Оба ще трябва да отбележим, че с всеки изминат ден враждата им се разгаря и те светват от злоба като зачервено желязо.

Още, дето се казва, втори петли не са пропели, и тези семейства се поздравяват с най-вулгарни думи и цинизми. Шем не щем събуждаме се и ние. Ох, да е само това, здраве му кажи. Но мъките, които ни създават те, нямат край...

Навярно все обичате да проветрявате всяка сутрин стаята си? И аз обичам, ама... не мога. Ще попитате веднага — защо пък не можете? Аче как ще мога, бе брате, когато съквартирантката ми от горния етаж Сийка, по мъж Димитрова, в стремежа си да напакошти и дразни другото враждуващо семейство Дечеви, по пъл ден изтупва от прозорците на стаята си черги, пътеки, чаршафи и какви ли още не. Стой само, че

гледай — къщата ни цялата се забулва в облаци от прах. Ха сега иди, че отваряй прозорци и проветрявай. Ех, явно е, че за това се оплаквах няколко пъти на кварталния отговорник д-р. Лясковски, но и той не можа да излезе на глава с тях.

Всеки нов ден аз очаквам с предчувствие, че ще се случи нещо по-лошо. И не се излъгах. Ето започнаха на ден по десетина души да идват и питат за квартири у дома. Станах постоянен посетител на жилищната комисия и за неясен кой път трябваше да показвам съдебното си решение и да удостоверявам, че у нас няма свободни стаи. И кой мислите ме насажда на тези пачи яйца — пак въпросното семейство, заедно с новонастаненото Ковачеви.

Такова е от части положението в дома на ул. „Чардафон“ № 28 в Габрово. Това разбира се, не пожелавам на никой от вас. Чудя се само едно: до кога ще се намират хора, които ще се занимават с раздори и клюкарство, ще отнемат ценното време на служебните власти и учреждения и ще безпокоят хората заети с много по-важна работа?

Бячо Николов, дописник

Мисла на читател

УКРЕПИХА ЗДРАВЕТО МИ

На 21 септември тази година вследствие белодробно заболяване, претърпяно на 250 грама кръв, положението ми се подобри.

За укрепване на моето здраве аз благодаря от сърце на д-р Петрова и д-р Костов, сестра Точева и на целия медицински колектив в отделението.

Вълчо Н. Христов

лекуващ се в гръбното отделение при окръжната болница — Търново

РАЗХИЩАВА СЕ НАРОДНОТО ИМУЩЕСТВО

Тия дни посетиха с другар с. Дебелец, Търновско и се отбиха да разгледаме консервативна фабрика „Труд“. Направи ми приятно впечатление напрегнатият труд за подготовка на разнообразна и качествена зимица за трудещите се.

На излизане от предприятието ние минахме през двора, където се опакова готовата продукция. От гледката, която се разкри около фабриката, ние бихме сериозно изненадали и разочаровали.

Нагрупани безотговорно на купчина — разбити и здрави пайги, разхвърляни счупени буркани, ведно с развалена продукция, чиято мизерия е крайно лоша и е събрала безброй мухи.

Ясно е, че в това предприятие липсва здрав контрол от страна на ръководството, липсва отговорност към социалистическата собственост. Тук отпадъците могат отлично да се използват за храна на свини, но няма кой да организира това. Обърнахме вниманието и на майсторите във фабриката, той се извини с успешно произведено и, че това безразие е от деп-да.

По думите на работниците, тук рядко е идвал и преследвал на селскооп.

Необходимо е недостатъците в консервна фабрика „Труд“ в с. Дебелец добре да се огледат и своевременно отстраняват.

Д. Куцаров

ЗАТВОРЕНА АПТЕКА

От 6 октомври т. г. аптеката в с. Бяла Черква, Павликениско бе затворена. От проверка се установи, че затварянето е свързано с това, че едната от аптеките е болна, а другата е в домашен отпусък. Има всички изгледи аптеката да остане за дълго затворена. Трудещите се от селото са принудени да изминават по 6—7 км, да отиват и се връщат за лекарства в гр. Павликени.

Едно село, каквото е Бяла черква, с повече от 4,000 жители не може да седи ни до ден без аптека. Ръководителите на Окръжно аптечно управление не бива да допускат подобно затваряне на аптеките, както допуснаха това в Бяла черква.

Петър Н. Иванов

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

(По материал на в. „Борба“)

Съобщава ни от ОНСДТ в Севлиево, че изнесено за околията в водната статия „Животновъди, подготвихте ли фермите и животните за зимата?“ поместена в брой 116, отговаря на истината. Във всички стопанства са изготвени месечни лажбени таблици за правилното изразходване на фуража. Повечето от семействата за добитъка, които биха заети като складове с храни, са опразнени.

В брой 116 на в. „Борба“ критикувахме ОС на ДСО „Торпедо“, че упоритивно слабо ръководство и контрол на физиколективите. Отговорят ни, че са наблюдавали мерки за подобряване организационното състояние на колективите. От 17 колектива с нулево изпълнение на плана сега са останали само 5. Тях съветът подпомага, с оглед да изпълняват плановете си до края на н. ноември.

От ОНСДТ в Дряново ни пишат, че критиката относно незадоволително снабдяване на трудещите се със зеленчуци, плодове и други за зимата, отива на към някои търговски предприятия в Дряново в 112 брой на вестника, е основателна. Въпросът за снабдяване на населението със зимица е поставен като първостепенна задача и тя вече се решава.

РАБОТИ ЗА ЕКСПЛОЗИОНА АТОМИ БОМБИ

— Да-а — изговори най-сетне Осипов. — Тук всичко е пълно с противоречия. В твоето отсъствие ми донесоха още няколко изрезки от чуждестранни вестници. В тях се съобщава, че Съветският съюз извършва в Средна Азия крупни строителни работи с помощта на атомната енергия. И съвсем точно се съотат именно онези райони, където се извършва строежът на нашата нова железница.

— С каква давност са тези сведения? — бързо запита Саблин и запали цигара, което беше явен признак на външение, защото той пушеше много рядко.

— Двуседмична.

Генералът се замисли. Мина няколко пъти из кабинета. Постоя до прозореца, гледайки надолу към шумния площад.

— Е, какво пък — каза той най-после, без да забелязва, че цигарата му е изгаснала. — Може да бъде и така: на Жанбаев по никакъв начин е станало известно, че не е действително съобщавали да приложим атомната енергия на строежа на новия железен път. Изгълан от това, той е взел масовите експлозии на атомият за атомни и е съобщил за това на своите господари. Някой от тях след това е могъл да се извърже за това доносение на Жанбаев в присъствие на журналисти, жаля за сензация, а те вече са се постарали да раздуят по подобаващ начин грешката на Призрака...

— Не искам ли да кажеш с това, че Жанбаев все още е в заблуда относно характера на взривовоето? — запита Осипов, без съвсем да разбира още към шо клонят Саблин.

— Не, не искам. Той може да се заблуждава само отначало, но от тогава е имал достатъчно време да се убеди в своята грешка.

— Мда... — със съмнение поклати глава Осипов, — а може би, те все пак още се заблуждават?

— Защо пък? — удиви се генералът, като протегна ръка към кибрит.

— Такава заговя, че той е отел моето кибрит от Ершов, за да отиде лично на строежа и да погледне със собствени очи шо се прави там.

ЗА ПРЕЛОМ В РАБОТАТА НА ФИЗКУЛТУРНИТЕ КОЛЕКТИВИ

Изводите, които Окръжният комитет за физкултура и спорт направи след обследване на физкултурните колективи в окръга, са ясни и недвусмислени: организационното състояние на колективите не е добро. Постигнатите добри резултати от някои колективи далеч не могат да прикрият съществуващите слабости и недостатъци.

В общи черти успехите се заключават в следното: от 678 колектива 515 са изпълнили 100 на сто плановите си. Планът за комплекса ГТО I и II степен е изпълнен 80 на сто. Преизпълнени са плановите за разрядници, курсове и семинари. Една част от колективите построяват работата си добре — изготвят тримесечни и добри спортни календарни планове. Там, където се подготвя такива планове, където се организират разнообразни вътрешни състезания и се води сравнително добра целогодишна подготовка по различните видове спорт, както е например в Дряновския завод за захар в Г. Оряховица, ф-ка „Народна република“ в Габрово, с. Поликраище — Г. Оряховско, П. Тръмбеш — Търновско и други, годишните планове бяха изпълнени още в края на второто тримесечие.

В по-голямата част от физиколективите обаче все още съществуват безплановост в работата, стихийност и шурмовщина. Повече от 50 колектива нямат спортни календарни планове, а някъде са направени формално, макар и приети от годишните събрания. Не се следи за сръчното изпълнение на задачите, предвидени в спортния календар. На много места състезанията се организират и провеждат стихийно, без предварителна подготовка.

Вина за това имат КФС и ДСО. Макар често да посещават колективите, представителите им все още не оказват добра помощ. В Павликениска околия окръжният съвет на ДСО „Динамо“ има два колектива с нулево изпълнение на плана. Членове на съвета са посещавали не веднаж двата колектива, но главната им задача е била... да събират членския внос.

СЛУШАХМЕ НА ПАМУКОВИЯ БЛОК ПРЕДАВАНЕТО НА МАЧА АНГЛИЯ — БЪЛГАРИЯ

Ние работниците от Околийския промкомбинат в гр. Търново в неделя отидохме в с. Водолей на бригада да помогнем за обирването на памука. Много ни сеискаше да слушаме мача Англия—България. Решихме да инсталираме на блока радиоприемник.

Ръководството на физиколектива възложи на радиотехника задача да опъне 200 метра жица до блока, който отстои на толкова разстояние от последния електричен стълб в селото и да инсталира

Много от секциите са изградени формално, работят без план. Членовете им не се събират редовно на заседания. В някои секции са вписани за членове хора, които не знаят, че са членове. Така е в Промкомбината в Павликени, ф-ка „Балкан“ в Габрово, ф-ка „Петолъчка“ в Севлиево и др.

Много ръководители на предприятия и учреждения подценяват работата по физическата култура и спорта. Например директорът на промкомбината в Г. Оряховица д-р. Васил Бянов не се интересува от дейността на физкултурния колектив.

Макар на отделни места да се получи раздвижване през месеците на физкултурното строителство, в Еленска, Дряновска и Севлиевска околии не бе построено нито едно игрище. Много младежки организации подценяват строителството и не оказваха помощ. Ръководителите на селсъвета в с. Върбаново, Дряновско вместо да помогнат, допуснаха да се изоре футболното игрище. По игрището в с. Маноя — Косарка е разхвърлен тор, а на волейболното и баскетболното игрища в Трявна стоят сламорезачки, парчета чугун и други. Хубавата спортна площадка във ф-ка „Васил Мавриков“ в Търново е оставена да буренясва.

Необходимо е сега, след обследването, с помощта на КФС и ДСНМ колективите да разгледат досегашната си работа, да направят задълбочен анализ на организационното състояние и да набежат мерки за прелом в по-нататъшната работа.

Предстоят годишните събрания на колективите. На тях следва честно и смело да бъдат посочени тези и други слабости, а работата на добрите колективи да бъде популяризирана и направена достойна на всички. Само така физкултурните колективи в нашия окръг ще изпълнят своето предназначение, ще станат постоянен източник за издигане на нови спортни кадри.

Тодор ЙОРДАНОВ
зав. организационния отдел при
Окр. КФС

диопарат. Работата е свършена. Всички заработваме с още по-голям ентузиазъм. Готвачът, който ни бе приготвил вкусна храна, сякаш ни разбра и храната захксия. В 3:15 часа започнахме обед, като същевременно слушахме предаването на мача.

Много доволни останахме в този ден. Хем не изпуснахме мача, хем помогнахме на кооператорите от с. Водолей като набрахме 600 килограма памук.

И. Иванов, дописник

— А, драги Иля! — весело възкликна той, ставайки срещу Саблин. — Влизай, влизай!... Яй да те погледам, старо... Е, ама ти си побелял вече, приятелю! А пък нали ние с тебе сме, както се казва — връстници?

— А ти почти не си се изменил, може би само малко си набелял — каза Саблин, усмихвайки се също и стискайки ръката на генерал-директора.

Още сутринта, когато те разговаряха по телефона, не му хареса тонът на Вязнесенски, а сега той окончателно реши, че привалята на неговата младост, изглежда, се е възгордял...

Като предложи на Саблин кресло, генерал-директорът хвърли неутрален поглед към часовника си, давайки да се разбере с това, че той не разполага с много време и бърза за някъде.

— Аз за дълго не ще те загържа — изговори Саблин, забелязвайки нетърпението на Вязнесенски. — Аз имам собствено казано, всичко един въпрос. Обаче по телефона не беше възможно да се зададе — затова се и наложи да дойда лично... Нали ти, разбира се, си добре осведомен за строежа на железопътната линия Перевалска—Къзълтаи?

— Кой тогава да бъде осведомен, ако не аз? — се учуди Вязнесенски и гласите му аждаз за неговата нагоре, като намръщна високо чело.

— А въпросът е ето какъв: там при вас обемът на земелните и скални работи е голям. Употребяват ли вие за това атомна енергия?

— Отначало действително възнамерявахме да я приложим на особено трудните участъци — отговори Вязнесенски, — но после се наложи да се откажем от това по редица чисто практически съображения. В настоящия момент ние отстраняваме земните пластове по взривен начин с помощта на амонит. Взривните работи извършва специална организация „Желдорвзрывпром“. Тя има солиден опит в това дело. Съвсем неотдавна американските специалисти твърдяха, че уж по взривното дело отпред върви Аргентина, която изразходва годишно до хиляда и петстотин тона взривни вещества. А ние още в 1936 година само при един масов взрив на Урал вдигнахме във въздуха хиляда и осемстотин тона експлозив.

Вязнесенски доволно се засия. От лицето му сега излезна изразът на самолюбовство. Чувстваваше се, че той говореше за добре познато и близко нему дело. Саблин си спомни, че през гражданската война Вязнесенски служеше в сапърна част и винаги беше неравнодушен към взривните вещества.

— Без да се хваля, ще ти кажа, Иля — разприказва се генерал-директорът, — не без мое участие се създаваха този „Желдорвзрывпром“. Чувай ли си ти нещо за насочените взривове и взривовите на извършване? Изключително интересна работа. Залатай се по хиляда и двеста — хиляда и триста тона взривно вещество, обръща се ключът на взривната машина, понася се електрическият заряд по електропроводната мрежа, избухват електроде-

тонаторите, летят във въздуха хиляди кубически метри земен пласт — и километров железопътен изкоп дълбоко до двалесет метра е готов. Точно така с насочен взрив създаваме ние и насипи. А колко време ми отиде за това при извършване на изкопа с екскаватор, дори и най-мощен!

— Ако вие на един път възпламенявате по хиляда и отгоре тона амонит, то това сигурно разтърсва земята подобно на земетресение? — запита Саблин, мислейки за нещото свое и поглеждайки разсеяно през прозореца към многоетажното здание до Червения портал.

— Да, разтърсва доста! — потвърди Вязнесенски.

— Благодаря за правката, Емеля Петрович! — Саблин стана и протегна ръка на генерал-директора.

ЗА КАКВО Е МОТОЦИКЪЛ НА ЖАНБАЕВ?

Като се завърна в своето управление, генерал Саблин незабавно се отби при полковник Осипов и му съобщи за резултата от разговора с Вязнесенски. Полковникът никога не избързваше с изводите и заключенията, знаейки добре колко трудно идват верните решения. И този път той дълго мълча, като щателно обмисляше и претегляше нещото.

— Какво се получава, Афанаси Максимович? — нетърпеливо попита Саблин, недокавал отговора на Осипов и за очнал вече да му се ядосва. — Какво преследва Жанбаев? Та да не е взел той взривните